

Doniyor kitobi — Sakson Beshinchi qism

Payg'ambarlik Safarining Ochilishi: Tarixiy Bosqichlarning Ilohiy Bog'liqligi

Jeff Pippenger

2024-02-18

1863-yildagi isyondan bir yuz yigirma olti yil o'tgach, 1989-yilda Doniyor o'n birinchi bobning oxirgi olti oyati muhrdan ochildi. O'sha yili birinchi bo'lib muhrdan ochilgan bilim muqaddas tarixning islohot yo'llarini anglash hamda ularning barchasi bir-biriga parallel ekanining vahiy qilinishi edi. So'ng 1992-yilda oxirgi olti oyatning nuri ochila boshladi. Bu haqiqatlarning ilk ommaviy taqdimotlari 1994-yilda bo'lib o'tdi va mavzu islohot yo'llari edi. 1996-yilda "Oxirzamon Vaqti" nomli jurnal nashr etildi; unda Doniyor o'n birinchi bobning oxirgi olti oyati aniqlab ko'rsatildi.

1996 yil xabarning rasmiylashtirilgan yili bo'ldi; bu esa Uilyam Miller xabarining 1831 yilda rasmiylashtirilishiga parallel bo'lgan bir belgidir. Millerning xabari hukmning ochilganini e'lon qilish edi, Doniyor o'n birinchi bobining oxirgi olti oyati esa hukmning yopilganini e'lon qilish edi. Miller xabarining mavzusi Muqaddas Kitobda ochib berilgan bashoratli vaqt edi. Doniyor o'n birinchi bobining oxirgi olti oyatining mavzusi zamonaviy Rim (shimol podshohining qalbakilashtirilgan soxtasi) edi. Millerga ochib berilgan metodologiya uning Bashoratni talqin qilish bo'yicha 14 qoidasidan iborat edi. 1989 yilda ochib berilgan metodologiya esa islohot harakatlarining "satr ustiga satr" usuli edi.

Millerning ishi o'z ichiga, dunyoda ming ikki yuz oltmish yil davomida amalda bo'lgan papalik an'analari va urf-odatlaridan farqli o'laroq, Xudoning Kalomini hokimiyatli deb qaror toptirishni olgan edi. Shu sababli, Millerning xabari ilk bor 1831 yilda nashr qilindi (shu tariqa Millerning xabari rasmiylashtirildi), ya'ni King James Muqaddas Kitobi tayyorlanganidan roppa-rosa ikki yuz yigirma yil o'tib. Future for America'ning ishi yaqinlashib kelayotgan Yakshanba qonuni paytida Qo'shma Shtatlarning papalikning o'limli yarasini tuzatishdagi rolini aniqlash edi. Shu sababli, The Time of the End jurnali 1996 yilda nashr qilindi (shu tariqa xabar rasmiylashtirildi), ya'ni 1776 yilda Qo'shma Shtatlar boshlanganidan roppa-rosa ikki yuz yigirma yil o'tib.

Har bir islohot harakatining mavzusini tarixiy tayanch nuqtasi bilan bog'lagan ikki yuz yigirma yilning tan olinishi 2001-yil 11-sentabrdan ancha keyingina anglab yetildi, chunki aynan o'sha sanada uchinchi voy kelgandan keyingina Rabbiiy O'z xalqini Yeremiyo kitobining oltinchi bobi, o'n oltinchi va o'n yettinchi oyatlaridagi qadimiy yo'llarga qaytardi. Ana o'sha yerda "yetti zamon"ning nuri qayta kashf etildi, va bu nur rivojlanib borgani sari, ikki yuz yigirma soni Doniyor sakkizinchi bob, o'n uchinchi va o'n to'rtinchi oyatlarni bir-biriga bog'laydigan son ekani ayon bo'ldi. O'n uchinchi oyatda bashoratli tarixning "chazon" vahiyi aniqlanadi, o'n to'rtinchi oyatda esa "ko'rinish"ning "mareh" vahiyi aniqlanadi. Ana shu ikki oyat o'rtasidagi bog'lanish Jabroil Doniyorga o'rgatish uchun kelgan narsadir, va Doniyor oxirgi kunlarda ana shu ikki vahiy o'rtasidagi bog'lanishni anglab yetadigan Xudoning xalqini ifodalaydi.

O‘n uchinchi oyatdagi vahiy “yetti vaqt”ni (ikki ming besh yuz yigirma yilni), o‘n to‘rtinchi oyatdagi vahiy esa ikki ming uch yuz kunni (yilni) ifodalaydi. Yahudo, Quddus va muqaddas maskanni ifodalovchi janubiy shohlik — Yahudoga qarshi “yetti vaqt” miloddan avvalgi 677-yilda boshlangan, Quddus va muqaddas maskanning tiklanishini ko‘rsatadigan ikki ming uch yuz yil esa miloddan avvalgi 457-yilda boshlangan.

Ikki yuz yigirma yil bu ikki vahiyni bir-biriga bog‘laydi, va ikki yuz yigirma soni butparastlik va papalikning vayron qiluvchi kuchlari tomonidan lashkar va muqaddas maskanning oyoq osti qilinishi o‘rtasidagi bog‘liqlikning ramzi sifatida anglangan; bu esa sochib yuborish va Xudoning g‘azabi sifatida tasvirlangan. Ikki yuz yigirma yil muqaddas maskanni oyoq osti qilishga qaratilgan shaytoniy ish haqidagi vahiyni ayni o‘sha ma’badni qayta tiklashga qaratilgan xudovand ish haqidagi vahiy bilan bog‘lab turdi. Shuning uchun ikki yuz yigirma yil muqaddas bir bog‘liqlikni ifodalovchi ramzdir.

Xuddi Milleritlar harakati 1863-yildagi isyon bilan nihoyasiga yetib, so‘ng oradan bir yuz yigirma olti yil o‘tgach uchinchi farishta harakati yetib kelganidek, shu tariqa ikki harakat “yetti zamon”ning (bir yuz yigirma olti) ramziy ma’nosi orqali o‘zaro bog‘langanini ta’kidlaganidek, ikki yuz yigirma yil Millerni 1831-yilda Muqaddas Kitob xabarini asos solishi bilan 1611-yilda Qirol Jeyms Muqaddas Kitobining nashr etilishini bog‘lagan edi; xuddi shuningdek, ayni o‘sha vaqt davri Future for America’ni Amerikaning boshlanishi bilan bog‘lar ekan, Amerikaning oxirini ham ko‘rsatib berdi.

1844-yil 22-oktabrda Ahdning Xabarchisi, birinchi g‘azabning oxiri bo‘lgan 1798-yildan boshlab, oxirgi g‘azabning oxiri bo‘lgan 1844-yilgacha bo‘lgan qirq olti yil ichida O‘zi tiklagan ma’badga to‘satdan keldi. Uning ma’badga kirib kelishidan avval Muqaddas Ruhning To‘kilishi Yarim Tun Nidosi harakatida sodir bo‘lgan edi; bu esa Masihning Quddusga zafarli kirib kelishi bilan oldindan ifodalangan edi. Bu ikki guvoh shuni tasdiqlaydiki, Yarim Tun Nidosi harakati oxirgi kunlarda takrorlanganda, Masih bir yuz qirq to‘rt ming kishining ma’badini tiklagan bo‘ladi. O‘n bokira haqidagi masaldagi Yarim Tun Nidosi bajo bo‘ladigan bu ikki harakat bir-biriga paralleldir.

“Meni ko‘pincha o‘nta bokira qiz haqidagi masalga murojaat qildirishadi; ulardan beshtasi dono, beshtasi esa nodon edi. Bu masal har bir tafsilotigacha bajo keltirilgan va bajo keltiriladi, chunki u aynan shu vaqt uchun alohida tatbiqqa ega bo‘lib, uchinchi farishtaning xabari kabi, bajo keltirilgan va zamon oxirigacha hozirgi haqiqat bo‘lib qoladi.” Review and Herald, August 19, 1890.

Milleritlar tarixi (birinchi farishta harakati) 1798-yilda Doniyor kitobi muhrdan yechilgan paytda boshlangan Xudoning qudratining tobora kuchayib boruvchi namoyon bo‘lishini ifodalaydi. Vahiy 10-bobdagi farishta 1840-yil 11-avgustda tushganida bu qudrat yanada ortdi. So‘ng 1844-yil 19-apreldagi birinchi umidsizlik yuz berdi va oxir-oqibat 1844-yil 12-avgustda boshlangan Exeter lager yig‘inida Muqaddas Ruhning to‘kilishiga olib keldi hamda 1844-yil 22-oktabrgacha butun yurt bo‘ylab dengiz to‘lqini singari tarqalishda davom etdi.

Future for America’ning (uchinchi farishta harakatining) tarixi 1989-yilda Doniyor kitobi muhrdan ochilgan paytda boshlangan Xudoning qudratining tobora ortib boruvchi namoyon bo‘lishini

ifodalaydi. Bu qudrat 2001-yil 11-sentabrda Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi farishta tushib kelganida yanada ortdi. So‘ng 2020-yil 18-iyuldagi birinchi umidsizlik yuz berdi; u oxir-oqibat Muqaddas Ruhning to‘kilishiga olib keladi va u Mikoil o‘rnidan turguncha hamda inson uchun sinov muddati yopilguncha yer yuzi bo‘ylab yong‘indek yoyilib borishda davom etadi.

1844-yil 22-oktabrda bir necha bashoratlar amalga oshdi; shu tariqa, tez orada keladigan yakshanba qonuni vaqtida ham yana bir necha bashoratlar amalga oshishini ko‘rsatdi. O‘sha bashoratlardan biri Habakkuk kitobining ikkinchi bobida tasvirlangan vahiyni kechikishidir. Habakkukning ikkinchi bobi ham birinchi, ham uchinchi farishtalar harakatining tajribasini ko‘rsatib berdi. Har ikkala harakat ham Muqaddas Kitobning to‘g‘ri metodologiyasi ustidagi bahsga duch keladi; bu bahs harakatning o‘sha vakillari bilan, munozara jarayoni davomida chetlab o‘tilayotgan sobiq tanlangan xalq o‘rtasida amalga oshadi.

Birinchi farishta tarixining soqchilari tomonidan himoya qilinishi lozim bo‘lgan xabar, oxir-oqibat 1843 va 1850 yillardagi ikki muqaddas jadvalda ifodalangan haqiqatlarning (Millerning javohirlarining) aniqlanishi edi. Munozara jarayonida bir umidsizlik yuz berar edi; u qarama-qarshi bo‘lgan ikki toifadan ajralishni belgilab, sodiqlarga yanada chuqurroq bag‘ishlanishga chaqiriq bo‘lar edi.

So‘ng Habakkuk asosiy haqiqatlarni sinovdan o‘tkazish jarayonida ishtirok etgan ikki toifa o‘rtasidagi farqni aniqlab beradi. 1844-yil 22-oktyabrda sukutga cho‘mgan bu ikki toifa o‘rtasidagi bahsni ham o‘z ichiga olgan o‘sha sinov jarayoni Habakkuk kitobining ikkinchi bobi tugagan ayni nuqtada yakun topdi.

Ammo Egamiz O‘zining muqaddas ma’badidadir; butun yer yuzi Uning oldida sukut saqlasin.
Habakkuk 2:20.

Egamiz to‘satdan O‘zining Milleriyalar ma’badiga kirdi, va o‘sha paytda butun yer sukut saqlashi kerak edi, chunki kafforatning antitipik Kuni yetib kelgan va o‘liklar ustidan hukm boshlangan edi. Habakkuk kitobining ikkinchi bobidagi bashoratli tarix 1844-yil 22-oktabrda yakunlandi, va Iso har doim bir narsaning oxirini boshqa bir narsaning boshlanishi bilan aynanlashtiradi. Muqaddas maskan va lashkarning oyoq osti qilinishi haqidagi ikki ming besh yuz yigirma yillik ikki vahiy, hamda muqaddas maskan va lashkarning tiklanishi haqidagi vahiy bir vaqtda boshlangan, ammo ular ikki yuz yigirma yil bilan ajralgan edi; va ular yakunlanganda, ularning yakun topgani Habakkuk kitobining IKKINCHI bobi YIGIRMANCHI oyatida ko‘rsatib berilgan.

Yaqinda joriy etiladigan yakshanba qonuni paytida bir qancha bashoratlar amalga oshadi. O‘sha bashoratlardan biri — Habakkuk kitobining ikkinchi bobida tasvirlangan vahiy kechikishidir. Habakkukning ikkinchi bobi ham birinchi, ham uchinchi farishta harakatining tajribasini ko‘rsatib beradi. Har ikkala harakat ham to‘g‘ri Muqaddas Kitobiy metodologiya haqidagi bahsga duch keladi; bu bahs jarayonida harakatning o‘sha vakillari bilan bahs davomida chetlab o‘tilayotgan ilgari tanlangan xalq o‘rtasida kechadi.

Uchinchi farishtaning tarixini qo‘riqllovchi soqchilar himoya qilishi lozim bo‘lgan xabar — oxir-oqibat 1843 va 1850-yillardagi ikkita muqaddas jadvalda ifodalangan haqiqatlarning

(Millerning javohirlarining) aniqlab ko'rsatilishidir. Munozara jarayonida ikki qarama-qarshi toifa o'rtasidagi ajralishni belgilagan bir umidsizlik yuz berdi va sodiqlarga yanada chuqurroq bag'ishlanish chaqirig'i yangradi. So'ng Habakkuk asosiy haqiqatlarning sinov jarayonida ishtirok etgan bu ikki toifa o'rtasidagi farqni aniqlab beradi. Ikki toifa o'rtasidagi munozara orqali ifodalangan o'sha sinov jarayoni, Habakkukning ikkinchi bobi tugagan ayni nuqtada, yaqin orada keladigan Yakshanba qonunida to'liq nihoyasiga yetadi.

Ammo Egamiz O'zining muqaddas ma'badidadir; butun yer yuzi Uning huzurida sukut saqlasin. Habakkuk 2:20.

Rabbiy to'satdan bir yuz qirq to'rt mingning ma'badiga kiradi, va shunda butun yer sukut saqlaydi, chunki Kafforat kunining antitipik voqealigi tiriklarning hukmiga yetib keladi. Habakkuk kitobining ikkinchi bobidagi bashoratli tarix tez orada keladigan yakshanba qonunida nihoyasiga yetadi, va Iso har doim bir narsaning oxirini boshqa bir narsaning boshlanishi bilan aynanlashtiradi.

Tiriklarning hukmi 2001-yil 11-sentyabrda boshlandi, biroq hukm — bu bir jarayondir. Bu jarayon Xudoning xonadonidan boshlanadi, so'ngra esa hukm Xudoning xonadonidan tashqarida bo'lganlar ustiga keladigan bir nuqtaga yetadi. Nyu-York shahrining ulkan binolari qulatilganida, muhrlovchi farishtaning Quddus bo'ylab o'tib, jamoatda qilinayotgan jirkanch ishlar sabab oh tortib yig'laydiganlar ustiga belgi qo'yishi bilan ifodalangan hukm, shuningdek yurtida qilinayotgan jirkanch ishlar ustidan ham, boshlandi. Yaqinda keladigan yakshanba qonuni paytida Masih bir yuz qirq to'rt minglik ma'badni barpo etish ishini tugatgan bo'ladi, va halok qiluvchi farishtalar Quddus ustiga hukm keltiradilar.

So'ngra bir yuz qirq to'rt ming kishi bayroq singari ko'tariladi va Doniyor kitobining o'n birinchi bob, qirq birinchi oyatida Edom, Mo'ab va Ammonga mansub bolalarning boshliqlari orqali ifodalangan boshqa suruv uchun tiriklarning hukmi boshlanadi.

Birinchi farishtaning Millerchilar harakati bo'ladimi yoki uchinchi farishtaning qudratli harakati bo'ladimi, islohotchi harakatning butun tarixi Muqaddas Ruhning to'kilishi bilan o'z cho'qqisiga yetadigan haqiqatning tobora ortib boruvchi vahiyini ifodalaydi. Muqaddas Ruhning to'kilishi oxirgi kunlar haqidagi bashoratlarning diqqat markazidir. Shuning uchun nodon qizlarda moy yo'q, donolarida esa bor. Moy — yomg'irdir.

Ular shunday deydilar: Agar bir kishi o'z xotinini qo'yib yuborsa, u eridan ketib, boshqa bir erkakning xotini bo'lsa, o'sha kishi yana uning oldiga qaytarmikan? O'sha yurt nihoyatda bulg'anib ketmasmikan? Ammo sen ko'p oshnalar bilan zino qilding; shunga qaramay, Menga yana qayt, deydi Egamiz. Ko'zlaringni baland joylarga ko'tarib, qara: qaysi joyda sen bilan yotilmagan? Yo'llar bo'yida sahrodagi arab kabi ular uchun o'tirib olding; sen o'z fahshing va yovuzliging bilan yurtni bulg'ading. Shuning uchun yomg'irlar to'xtatib qo'yildi, keyingi yomg'ir ham bo'lmadi; ammo senda fohishaning peshonasi bor edi, sen uyalishdan bosh tortding. Endi shu vaqtdan boshlab Menga: "Otam, Sen yoshligimning yo'l boshchisan", deb nido qilmaysanmi? Yeremiyo 3:1–4.

Ushbu parchada (va barcha payg'ambarlar oxirgi kunlar haqida so'zlaydilar) Xudo O'z xalqining fohishalik qilganini, hatto ularning peshonasi fohishaning peshonasiga aylanganini bildiradi. Oxirgi kunlarning fohishasi papalik hokimiyatidir, peshona esa qasddan qabul qilingan qarorni ifodalaydi. Oxirgi kunlardagi Xudoning xalqi yovuzdir, biroq Xudo ularga so'nggi da'vatni taklif qilmoqda, garchi ular fohisha bilan ayni bir qarorga kelgan nuqtaga yetgan bo'lsalar ham. Ular Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobidagi to'rtinchi avlodda tasvirlanganidek, quyoshga sajda qilishga tayyor bo'lgan holatni ifodalovchi to'rtinchi avlod bilan ifodalangan bir xarakterni shakllantirganlar.

“Axloqiy zulmat orasida haqiqiy nur porlaydigan vaqt keldi. Uchinchi farishtaning xabari dunyoga yuborildi; u odamlarni peshonalarida yoki qo'llarida hayvonning yoxud uning suratining tamg'asini qabul qilishdan ogohlantiradi. Bu tamg'ani qabul qilish — hayvon qilgan qarorning aynisiga kelish va Xudoning Kalomiga to'g'ridan-to'g'ri qarshi turib, o'sha g'oyalarni himoya qilish demakdir. Bu tamg'ani qabul qilganlarning barchasi haqida Xudo shunday deydi: 'The same shall drink of the wine of the wrath of God, which is poured out without mixture into the cup of his indignation; and he shall be tormented with fire and brimstone in the presence of the holy angels, and in the presence of the Lamb.'" Review and Herald, July 13, 1897.

Yeremiyo oxirgi kunlardagi Xudoning xalqini allaqachon fohishaning peshonasiga ega bo'lganlar sifatida ko'rsatmoqda. Ular yirtqichning tamg'asini qabul qilish arafasidadirlar, chunki ular “yovuz”dirlar. Hozirgina keltirilgan parchada Opa Uayt davom etadi:

“Agar haqiqatning nuri sizga taqdim etilgan bo'lsa, to'rtinchi amrning Shabbatini ochib bergan bo'lsa va Xudoning Kalomida yakshanbaga rioya qilish uchun hech qanday asos yo'qligini ko'rsatgan bo'lsa, shunga qaramay siz hanuz soxta shabbatga yopishib olib, Xudo 'Mening muqaddas kunim' deb ataydigan Shabbatni muqaddas saqlashdan bosh tortsangiz, siz hayvonning tamg'asini qabul qilasiz. Bu qachon sodir bo'ladi? — Sizdan yakshanba kuni mehnatdan to'xtashni va Xudoga sajda qilishni buyuradigan farmonga itoat qilganingizda, ayni paytda Muqaddas Kitobda yakshanbaning oddiy ish kunidan boshqa narsa ekanini ko'rsatadigan biror so'z yo'qligini bilgan holda, siz hayvonning tamg'asini olishga rozi bo'lasiz va Xudoning muhrini rad etasiz. Agar biz bu tamg'ani peshonamizda yoki qo'llarimizda qabul qilsak, itoatsizlar ustiga e'lon qilingan hukmlar boshimizga tushishi muqarrar. Ammo barhayot Xudoning muhri Rabbiyning Shabbatini vijdonan saqlaydiganlar ustiga qo'yiladi.

“Va Xudo ko'rdiki, yer yuzida insonning yovuzligi buyukdir va uning yuragidagi fikr-xayollarning har bir tasavvuri muttasil faqat yovuzlikdir.... Yer ham Xudo oldida buzilgan edi, va yer zo'ravonlikka to'lgan edi.... Shunda Xudo Nuhga dedi: Butun jonzotning oxiri Mening huzurimga keldi; chunki ular sababli yer zo'ravonlikka to'ldi; va mana, Men ularni yer bilan birga halok qilaman.' Ular, Xudo solih xalq bahramand bo'lishi uchun yaratgan yerni bulg'aganlari sababli, qirib tashlanishi kerak edi.”

“Masih shunday degan edi: 'Nuhning kunlarida qanday bo'lgan bo'lsa, Inson O'g'lining kunlarida ham shunday bo'ladi.' Va chindan ham shunday emasmi? Kundalik gazetalarni

ko‘zdan kechirgan har qanday kishi jinoyatlarning uzun ro‘yxatini ko‘rishi mumkin — ichkilikbozlik, o‘g‘rilik, talonchilik, o‘zlashtirish, qotillik. Ba‘zan butun oilalar ham o‘ldiriladi, toki biror kishining o‘ziga tegishli bo‘lmagan pulni yoki mol-mulkni qo‘lga kiritish istagi qondirilsin. Odamlar Xudoning amrlarini ochiqdan-ochiq mensimaganlari bois, dunyo haqiqatan ham Nuhning kunlaridagi holatga aylanib bormoqda.” Review and Herald, 1897-yil 13-iyul.

Yeremiyo oxirgi kunlarda quyoshga sajda qilmoqchi bo‘lgan Xudoning xalqini ko‘rsatmoqda, va u buni qilarkan, shuni ham ko‘rsatadiki: “yomg‘irlar tutilib qoldi, so‘nggi yomg‘ir ham bo‘lmadi; sening peshanang fohishaning peshanasidek bo‘ldi, uyatga qolishni rad etding.” Oxirgi kunlardagi Xudoning xalqining “yovuzlari” so‘nggi yomg‘irni qabul qilmayaptilar va ular uyatga qolishni rad etadilar, chunki ularning fikrlari Nuh tarixida, shuningdek Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobidagi ikkinchi jirkanchlikdagi tasvirlar xonalari orqali ifodalanganidek, muttasil ravishda yovuz bo‘lib qolgan.

Yeremiyo oxirgi kunlarda Xudoning xalqi orasidagi uyatsiz fosiqlarni o‘zlarining “yoshligi”ning “yo‘lboshchisi”ga o‘sha “vaqtdan” boshlab “nola qilish”ga yo‘naltiradi. Adventizmning yoshlik davridagi yo‘lboshchisi Habakkukning ikki lavhasi va ularda tasvirlangan javohirlar edi. Oxirgi kunlarda Xudoning xalqi orasidagi fosiqlar ustiga abadiy o‘lim keltirish arafasida turgan bu yovuzlikdan qutulib chiqishning yagona umidi — boshlanishda yo‘lboshchi bo‘lgan Xudoga nola qilishdir; bu boshlanish 1798 yilda “oxirzamon vaqti”da yuz bergan.

Birinchi yoki uchinchi farishta tarixidagi masala shundaki, siz keyingi yomg‘irni qabul qilasizmi yoki qabul qilmaysizmi. Keyingi yomg‘ir 2001-yil 11-sentabr kuni xalqlar g‘azablangan paytda boshlandi.

“O‘sha vaqtda, najot ishi yakunlanib borar ekan, yer yuziga musibat keladi, xalqlar g‘azablanadi, biroq uchinchi farishtaning ishiga to‘sqinlik qilmasligi uchun jilovlab turiladi. O‘sha vaqtda “kechki yomg‘ir”, ya‘ni Rabbiyning huzuridan keladigan tetiklanish keladi; u uchinchi farishtaning baland ovozigacha qudrat berish va muqaddaslarni yetti oxirgi balo to‘kib yuboriladigan davrda sobit turishga tayyorlash uchun keladi.” Early Writings, 85.

“Keyingi yomg‘ir”, ya‘ni “tetiklashtirish” deb ham ataladigan hodisa, xalqlar g‘azablangan paytda boshlandi va o‘sha vaqtda “najot ishi” yopila boshladi. Vahiy kitobining yettinchi bobidagi to‘rt farishta yuz qirq to‘rt mingning muhrlanishi tamom bo‘lgunicha to‘rt shamolni tutib turadi; Hizqiyoh kitobining to‘qqizinchi bobida esa bu ish Quddusda qilinayotgan jirkanch ishlar ustidan oh tortib faryod qilayotganlar ustiga farishtalar belgi qo‘yayotgani orqali tasvirlangan. 2001-yil 11-sentabr kuni farishtalar yuz qirq to‘rt mingning peshonalariga belgi qo‘yishning yakunlovchi ishini boshladilar.

Uchinchi farishtaning yakunlovchi ishi “so‘nggi yomg‘ir”ning yog‘dirilishi chog‘ida amalga oshiriladi; u ayni paytda “tetiklanish” ham bo‘lib, u bir xabardir.

U shunday dedi: “Mana shu — sizlar holdan toyganlarga orom topdirishingiz mumkin bo‘lgan osoyishtalik; va mana shu — tetiklanishdir”; ammo ular quloq solishni istamadilar. Ishayo 28:12.

Ishayo kitobida ular eshitishni rad etadigan xabar — duduqlanuvchi tillar orqali yetkaziladigan va “satrma-satr” metodologiyasini ifodalovchi sinov xabaridir.

Lekin Egamizning kalomi ularga qoida ustiga qoida, qoida ustiga qoida; satr ustiga satr, satr ustiga satr; bu yerda ozgina, u yerda ozgina bo‘ldi; toki ular borib, orqalariga yiqilsinlar, chil-chil bo‘lsinlar, tuzoqqa tushsinlar va asir olinsinlar. Shuning uchun, ey Quddusda bo‘lgan bu xalq ustidan hukmronlik qiluvchi masxarachi odamlar, Egamizning kalomini eshiting. Chunki sizlar: “Biz o‘lim bilan ahd tuzdik, do‘zax bilan kelishuvga kirdik; toshib keluvchi qamchi o‘tib ketganda, u bizga yetib kelmaydi; chunki biz yolg‘onni o‘zimizga panoq qildik, soxtalik ostida yashirindik”, dedingiz. Ishayo 28:13–15.

Egamiz Kalomi bo‘lgan, ya’ni orom va tetiklanishning (so‘nggi yomg‘irning) xabari, ularni “borib, orqaga yiqilishiga, sinishiga, tuzoqqa ilinib, tutib olinishiga” sabab bo‘ladigan xabar, “Quddusdagi bu xalqqa hukmronlik qiladigan masxarachi odamlarga” berilgan. Quddus — farishtalar oh-fig‘on chekib, faryod qilayotganlarni belgilaydigan joydir, va ishonib topshirilgan omonatga xiyonat qilgan oqsoqollar birinchi bo‘lib yiqiladilar.

“Najot alomati ‘qilinayotgan barcha jirkanch ishlar ustidan oh tortib, faryod qilayotganlar’ning ustiga qo‘yilgan. Endi Hizqiyolning vahiyida qirg‘in qurollari bilan tasvirlangan kishilar timsolida ko‘rsatilgan o‘lim farishtasi oldinga chiqadi; ularga shunday amr berilgan: ‘Qarini ham, yigitni ham, qizlarni ham, go‘daklarni ham, ayollarni ham tamoman o‘ldiringlar; ammo alomat qo‘yilgan biror kishiga yaqinlashmanglar; va Mening muqaddas joyimdan boshlanglar.’ Payg‘ambar shunday deydi: ‘Ular uyning oldida turgan qariyalardan boshladilar.’ Hizqiyol 9:1–6. Halokat ishi o‘zlarini xalqning ma’naviy qo‘riqchilari deb e’tirof etganlar orasidan boshlanadi. Soxta soqchilar birinchi bo‘lib qulaydi. Rahm qiladigan ham, ayab qoladigan ham yo‘q. Erkaklar, ayollar, qizlar va go‘daklar birga halok bo‘ladi.” Buyuk Kurash, 656.

1989-yilda kelgan bilimning ortishini keyingi maqolada ko‘rib chiqishda davom etamiz.

“Zohir ostini ko‘radigan, barcha insonlarning qalbini o‘qiydigan Zot, buyuk nurga ega bo‘lganlar haqida shunday deydi: ‘Ular o‘zlarining axloqiy va ruhiy holati tufayli qayg‘u va dahshatga tushmaydilar.’ Ha, ular o‘z yo‘llarini tanladilar, va ularning joni o‘z jirkanchliklaridan zavqlanadi. Men ham ularning aldanishlarini tanlayman va qo‘rqqan narsalarini ularning boshiga keltiraman; chunki Men chaqirganimda, hech kim javob bermadi; Men gapirganimda, ular quloq solmadilar; balki ko‘zlarim oldida yomonlik qildilar va Men yoqtirmagan narsani tanladilar.’ ‘Xudo ularga qudratli adashishni yuboradi, toki ular yolg‘onga ishonsinlar,’ chunki ular najot topishlari uchun ‘haqiqat muhabbatini qabul qilmadilar,’ ‘balki nohaqlikdan zavq oldilar.’ Ishayo 66:3, 4; 2 Salonikaliklarga 2:11, 10, 12.”

“Samoviy Ustoz so‘radi: ‘Aqlni bundan ham kuchliroq qanday aldanish yo‘ldan urishi mumkin: siz to‘g‘ri poydevor ustiga qurayotganingiz va Xudo ishlaringizni qabul qilayotganini da’vo qilasiz, holbuki, aslida siz ko‘p narsalarni dunyoviy siyosatga ko‘ra amalga oshirmoqdasiz va Yahovaga qarshi gunoh qilmoqdasiz. Oh, bir zamonlar haqiqatni bilgan kishilar taqvadorlikning shaklini uning ruhi va qudrati deb adashtirganlarida; o‘zlarini boymiz, boyligimiz ko‘paygan, hech narsaga muhtoj emasmiz deb o‘ylaganlarida, holbuki, aslida ular

hamma narsaga muhtoj bo‘lganlarida, aql-u tafakkurni egallab oladigan bu naqadar buyuk aldov, naqadar maftunkor bir xayoldir.”” Testimonies, 8-jild, 249, 250.